

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítélőtábla a dr. Rácz György ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a Dr. Marácz Zsolt Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Marácz Zsolt ügyvéd) által képviselt alperes neve alperes ellen kártérítés iránt indult perében a Pest Megyei Bíróság 2007. június 1-jén kelt, 13.P.20.971/2006/8. számú ítéletével szemben az alperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a marasztalási összeg tekintetében helybenhagyja, a kamat mértéke tekintetében a rendelkező részt részben megváltoztatja akként, hogy a marasztalási összeg után 2004. december 31-éig évi 11%, 2005. január 1-jétől a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamat megfizetésére köteles az alperes, a felperes javára megítélt perköltség összegét a másodfokú bíróság 610.000 (Hatszáz tízezer) Ft-ra szállítja le.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen a felperesnek 15 nap alatt 305.000 (Háromszázöt ezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.126.037 Ft-ot és ezen összeg után 2004. december 6-ától a kifizetés napjáig járó évi 10 %-os késedelmi kamatot és 720.000 Ft perköltséget, az államnak pedig külön felhívásra 607.560 Ft illetéket.

Az elsőfokú bíróság döntését arra alapította, hogy a termékfelelősségről szóló 1993. évi X. törvény (a továbbiakban Tf.) 3. § (1) bekezdése alapján az alperest kártérítési felelősség terheli, mert a felperessel szemben az alperes jogelődje által gyártott és a felperes által a felperes családi házába beépített téglának 35-40 %-a hibás volt, azok vizesedés hatására elvesztették szilárdságukat, emiatt az épületet le kell bontani, a hiba gazdaságosan nem javítható, aminek következtében a felperest 10.126.037 Ft kár érte.

Az elsőfokú bíróság figyelemmel volt arra, hogy az alperes nem vitatta azt, hogy jogelődje nem megfelelően kiégetett téglát szolgáltatott ki a felperesnek, az alperes nem vitatta a kár összegét, továbbá a károkozó magatartás és a kár közötti okozati összefüggést sem.

Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperesnek a Tf. 8. § (2) bekezdésére történő hivatkozását. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes nem mentesülhet a kártérítési felelősség alól, mert a felperes közrehatása nem volt felróható. A felperes első osztályú téglát vásárolt, azt a gyártó telephelyéről szerezte be a terméket forgalmazó kereskedelmi cég útján. A felperes a házilagos kivitelezés során gyakorlott kőművest és műszaki vezetőt is igénybe vett. A kőművest nem terhelte a Ptk. 392. § (3) bekezdésében előírt figyelmeztetési kötelezettség, mert nem volt ok annak feltételezésére, hogy az alperes jogelődje alkalmatlan anyagot adott a falazáshoz. A műszaki vezetőnek sem volt kötelessége minőségi vizsgálat és mintavétel elvégeztetése, mert az 51/2000.(VIII. 9.) FVM-GM-KÖVIM együttes rendelet 9. § f) pontja a szükséges minőségi vizsgálatok és mintavételek elvégeztetését teszi a felelős műszaki vezető feladatává. Az építkezés idején azonban semmilyen körülmény nem utalt a téglák hibájára, mivel azokat csak a beépítés után vizesedés hatására lehetett észrevenni.

A felperes által beszerzett szakértői vélemény, a kőműves és a műszaki vezető tanúvallomása alapján - szemben az alperes által beszerzett statikai véleménnyel - az elsőfokú bíróság arra vont le következtetést, hogy a téglák gyártási hibája a beépítéskor nem volt felismerhető, sem a színük, sem a hangjuk, sem a tapintásuk alapján. Erre figyelemmel az alperesnek szakértői bizonyítás elrendelésére irányuló indítványát elutasította. E körben az elsőfokú bíróság utalt a Pp. 177. § (1) bekezdésére is.

Az elsőfokú bíróság a késedelmi kamatról való döntés hozatala körében utalt a Ptk-nak a 301. § (1) bekezdésére és arra, hogy 2004. november 23-ától az érvényes jegybanki alapkamat mértéke 10 %-os volt.

Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján határozott.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Indítványozta, hogy a bíróság rendeljen el szakértői bizonyítást annak megállapítása végett, hogy a beépítéskor felismerhető volt-e a téglák hibája. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára való utasítását kérte. Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt perköltség összegének megváltoztatását is kérte, arra való hivatkozással, hogy az eltúlzott. Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság olyan tanúk vallomására alapította döntését, akik nem tekinthetők érdekteleneknek, mert a minőségvizsgálat és a figyelmeztetési kötelezettség teljesítése kapcsán őket mulasztás terheli, az elsőfokú eljárásban értékelt magánszakvélemények egymással ellentétesek, így az elsőfokú

bíróságnak igazságügyi szakértőt kellett volna kirendelnie. Az alperes továbbra is hangsúlyozta, hogy a Tf. 8. § (2) bekezdése alapján mentesül a kártérítési felelősség alól.

A felperes ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A fellebbezés a per főtárgya tekintetében nem alapos.

A másodfokú bíróság kiemeli, hogy az alperes nem vitatta a jogelődje által gyártott termék hibáját, azt, hogy a felperesnek kára keletkezett, illetve, hogy a termék hibája és a kár között okozati összefüggés van, továbbá a kár összegét sem. Így a másodfokú bíróság - a fellebbezésben foglaltak alapján - kizárólag azt vizsgálta, hogy a Tf. 8. § (2) bekezdése értelmében az alperes mentesülhet-e a kártérítési felelősség alól.

A Tf. 8. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a gyártónak nem kell megtérítenie a kárnak azt a részét, amely a károsult felróható közrehatásából származott. A károsult terhére esik mindazok tevékenysége vagy mulasztása, akiknek magatartásáért felelős. Ezen szabály mellett figyelembe kell venni a Tf. 8. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést is. Eszerint a gyártó nem mentesül a felelősség alól a károsulttal szemben, ha a kár bekövetkeztében harmadik személy magatartása is közrehatott. Ez a szabály nem érinti a gyártónak a harmadik személlyel szemben érvényesíthető igényét. A Tf. 5. § értelmében ha többen felelnek ugyanazon kárért, felelősségük a károsulttal szemben egyetemleges.

Ezen szabályok egybevetése alapján a másodfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy amennyiben a kőműves vagy a műszaki vezető a minőségvizsgálat, illetve a figyelmeztetési kötelezettség terén esetlegesen mulasztott volna, ezáltal közrehatott volna a kár bekövetkeztében, úgy az ő kártérítési felelősségükre kimentési okként az alperes nem hivatkozhat. A kőműves, illetve a műszaki ellenőr tevékenysége vagy mulasztása ugyanis nem esik a károsult terhére, azok magatartásáért felelőssé nem tehető. A felperesnek a nevezettekkel kötött vállalkozási és megbízási szerződése tartalmában nem minősíti őket az adott jogviszonyban a felperes teljesítési segédjének, a felperes nem kötelezettsége teljesítéséhez vagy joga gyakorlásához vette igénybe őket. A felperes pedig azzal, hogy első osztályú téglát vásárolt az azt forgalmazó cégtől és a minőség tanúsítvánnyal ellátott terméket a gyártó telephelyén vette át, az építkezésnél kőműves és műszaki vezető közreműködését vette igénybe, úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Nem terheli felróható közrehatás abban a felperest, hogy a hibás téglákat a családi háza építésénél felhasználta. Erre figyelemmel közömbös, hogy a kőműves és a műszaki ellenőr milyen tartalmú tanúvallomást tett a perben.

A fentiek alapján szakértő kirendelése szükségtelen. Így az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt azáltal, hogy az igazságügyi szakértő kirendelését mellőzte.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezését részben megváltoztatta. Ennek oka az, hogy 2004. december 6-ától 2004. december 31-éig a Ptk. 301. § (1) bekezdése értelmében a késedelmi kamat mértéke évi 11 % volt, 2005. január 1-jétől pedig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat mértékével megegyező a késedelmi kamat mértéke, figyelemmel a 2004. évi CXXXV. törvény 134. §-ára is.

Az ügyvédi munkadíj meghatározása körében helyesen utalt az elsőfokú bíróság a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezésre, azonban az általa megállapított ügyvédi munkadíj összege e jogszabályhelyet figyelembe véve eltúlzott mértékű. A pertárgyértéket figyelembe véve az elsőfokú bíróság által megítélt ügyvédi munkadíj összege magasabb, mint a 3. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt összeg. A 3. § (6) bekezdése értelmében lehetőség van arra, hogy a bíróság a munkadíjat - különösen az ügy bonyolultsága esetén - a (2) bekezdés b) pontjában foglalt összegnél magasabb összegben állapítsa meg. Ilyenkor azonban a bíróság indokolni köteles azt, hogy a munkadíjat miért a jogszabályban rögzítettől eltérő összegben határozta meg. A rendelet 4. § (1) bekezdése értelmében az ügyvéd az eljárás során felmerült készkiadásait is igényelheti, az ügyvédnek azonban tételes kimutatással igazolnia kell készkiadásait. A felperes, illetve jogi képviselője azonban tételes kimutatást, igazolást nem csatolt a készkiadásairól. Miután az ügyben kifejtett jogi képviseleti tevékenység mértéke nem indokolja a rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontjától való eltérést, így a másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj összegét leszállította.

A bíróság figyelemmel volt arra is, hogy az ügyvédi munkadíjat áfa terheli.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban felmerült költség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése alapján határozott.

A másodfokú bíróság döntésének meghozatalánál figyelemmel volt a Pp. 253. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezésre is.

Budapest, 2007. november 14.

. Kovács László s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Pestovics Ilona s.k.  
előadó bíró

Ráczné dr. Gohér Angyalka s.k.  
bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő